

ע"פ 7158/15 - יחזקאל כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 7158/15

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג

המערער: יחזקאל כהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע
מיום 16.09.2015 בת"פ 043883-02-14

בשם המערער: עו"ד גיא שמר

בשם המשיבה: עו"ד תומר סגלוביץ'

בשם שירות המבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

פסק-דין
השופט נ' הנדל:

מונח בפנינו ערעור על חומרת עונש המאסר בפועל - תקופה של 9 חודשים - שנגזר על המערער בת"פ
43883-02-14 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת ג' שלו). בנוסף, נגזר עליו עונש מאסר מותנה, קנס

עמוד 1

וחילוט שאינם מושא הערעור דנא. יצוין כי בהחלטת בית משפט זה נקבע כי רכיב המאסר בפועל יעוכב עד להכרעה סופית בערעורו.

1. המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא התייחס לעניין העונש. כתב האישום המתוקן הורכב מחלק כללי ושלושה אישומים. כתוצאה מכך הורשע המערער בשתי עבירות של לקיחת שוחד לפי סעיף 290(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ושלוש עבירות של מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין; שתי עבירות של הכנסת חפץ אסור לפי סעיפים 41 ו-52 לפקודת בתי הסוהר (להלן: הפקודה); עבירה של ניסיון להכנסת חפץ אסור לפי סעיפים 41 ו-52 לפקודה וכן סעיף 25 לחוק העונשין; ועבירה של ניסיון להפצת חומרים מסכנים לפי סעיף 7 לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג-2013 (להלן: חוק חומרים מסכנים).

בתקופה הרלוונטית היה המערער עובד ציבור בתפקיד סוהר בבית הסוהר. המשותף לאישומים הוא שאסיר מסוים פנה למערער וביקש ממנו להכניס מוצרים שונים לכתלי בית הסוהר, כגון נעלי ספורט, דיסקים ומוצרי טיפוח. מוצרים אלה ניתן להחזיק רק אם נקנו בקנטינה. באישום הראשון המתת שניתנה בעד הכנסת המוצרים הייתה תרומת ארגזים של ספרי קודש בשווי 1,000 ש"ח. באישום השני קיבל המערער 1,000 ש"ח עבור הכנסת חפצים אסורים לכלא, הגם שזה לא היה חלק מההסכם הראשון בינו לבין האסיר. באישום השלישי החפצים שהוכנסו כללו ארבעה "טושים" שהכילו סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 42.5 גר', חשיש במשקל של כ-12 גר' ו-9 טבליות סם מסוג MDMA. שניים מה"טושים" היו גלויים ושניים מוסלקים בתוך הסוליות של נעלי ספורט ללא ידיעת המערער. על פי כתב האישום המתוקן, קיבל המערער גם הפעם 1,000 ש"ח וספרי קודש לבית הכנסת. כתב האישום המתוקן ייחס למערער חשד כי ה"טושים" החזיקו חומרים מסכנים האסורים להפצה, כהגדרתם בחוק חומרים מסכנים.

2. הסנגור טען כי יש להסתפק בעבודות שירות, תוך ציון כי המערער שהה במעצר תקופה של חודשיים עד ששחרר, ונקבע על ידי בית המשפט כי תקופה זו תובא במניין המאסר בפועל. הוגש בפנינו תסקיר על אודות המערער שתיאר את התהליך השיקומי המשמעותי והחיובי שעבר מאז, לרבות המלצה לריצוי העונש בדרך של עבודות שירות. כן הודגש כי המערער לא היה היוזם של מעשי השוחד, וכי בפועל קיבל סכום נמוך. אחרון צוין כי עונש מאסר בפועל יהווה חוויה קשה עבור המערער בהיותו סוהר. מהצד האחר, המדינה תומכת בעונש המאסר שנגזר.

3. רבות נכתב בפסיקה על אודות חומרת העבירה של שוחד. יש בה לכער ולפגוע במנגנון הרשות השלטונית ובאמון הציבור בו. כך ביתר שאת כאשר מדובר במקום רגיש כגון בית סוהר, על היחסים הייחודיים בין סוהר לבין אסיר. אכן, הסנגור היטיב לטעון נימוקים לקולא מבחינת נסיבות ביצוע העבירה, וגם ביחס לשיקולים הנוגעים לעושה העבירה. כמו כן, על אף שבדרך כלל העונש שנגזר בגין עבירת שוחד הוא מאסר בפועל, עסקינן במדיניות ענישה ולא בחובה על פי דין. יחד עם זאת, בסופו של דבר נראה כי אין מקום להתערב בעונש שנגזר על המערער בהליך קמא. ניכר כי בית המשפט המחוזי בחן את המקרה על פי התמונה המלאה, ובסיומו של שיקול אף לא החמיר עם המערער. לדעתנו, לא ניתן להתעלם מהמשקל שיש לעובדה כי מדובר במספר מקרים שהתרחשו במהלך תקופה של שלושה חודשים. אך עיקר הוא לטעמנו כי החפץ מושא העבירה של הפצת חומר מסכן בה הורשע המערער לפי חוק חומרים מסכנים הינו סמים. מוסכם כי המערער חשד, למצער בכל הקשור ל"טושים" הגלויים שעל אודותם ידע, כי מוחבאים בתוכם חומרים מסכנים האסורים בהפצה. מהמכלול, לרבות הנאמר בדיון שבפנינו, עולה כי המערער חשד כי ב"טושים" מוחבאים חומרים מסכנים מסוג סמים.

נקודה זו מחזירה אותנו ליחסים המורכבים בין סוהר לאסיר. גם אם המקרה כלל חפצים שהחומרה בהכנסתם לכתלי בית הסוהר אינה ברף הגבוה - לא כן המצב בכל הקשור לסמים. כמעט מיותר לציין מהן ההשלכות ההרסניות של הכנסת סמים לכלא ואת גודל האתגר למנוע אותן. אכן עולה מכתב האישום המתוקן כי הפרשה התפתחה, ונדמה כי אט אט נשאב המערער לתוך הפעילות האסורה. לא בכדי קבעו חכמינו כי עבירה גוררת עבירה. כך כמותית, כך מהותית. משהגיע המערער לשלב שבו הכניס חפצים לשטח בית הכלא תוך חשד כי מדובר בחומרים מסכנים האסורים להפצה, ובפרט סמים, נדמה כי אין זה המקרה להתערב בעונש שנגזר. כאמור, בית המשפט המחוזי נתן משקל לנימוקים לקולא, בחן את המקרה באופן מידתי, והגיע לתוצאה מאוזנת. לא נפלה כל טעות בדין.

4. בהינתן כל אלה, דין הערעור להידחות. המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 15.8.2016, עד לשעה 9:00, בימ"ר דקל או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתן היום, י"ג בתמוז התשע"ו (19.7.2016).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט
